

Τα ματσικόριδα του Κάβο Γκρέκο...

Υπέροχα αγριολούλουδα με τον ασπροκίτρινο ανθό που σου σπάνε την μύτη και σε μαγεύουν με την ομορφιά τους. Ξυπνάνε θύμησες του τόπου σου, ένα χαμένο χαμόγελο σε ξένη γη αν είσαι ξενιτεμένος, νοσταλγία αν είσαι από αγαπημένους τόπους βίαια διωγμένος, ή απλά σου ζωντανεύουν τον παράδεισο μέσα στην βρωμιά της κοινωνίας στην οποία ζούμε...

Μυρίζοντας το άρωμά τους ακούω την αρχαία λέξη. Ακούω τα λόγια των παλιών σοφών ανθρώπων... Τα χωριά να παίρνουν ονόματα φυτών και ανθρώπων... και ένας ολόκληρος μύθος να στεριώνει τα ονόματα των λουλουδιών... Νάρκισσο το λέγανε το λουλουδάκι... Νάρκισσο λέγανε και τον όμορφο γιο της Νύμφης Λειριώπης και του ποταμού Κηφισού. Ο μάντης Τειρεσίας προφήτευσε για αυτόν ότι θα ζούσε πολλά χρόνια, αρκεί να μη γνώριζε τον εαυτό του. Δυστυχώς γνώρισε τον εαυτό του κοιτώντας το είδωλό του στα νερά της λίμνης, αυτοθαυμαζόμενος μέχρι που υπέστη μαρασμό και πέθανε. Εκεί φύτρωσε ένα λευκό λουλούδι με υπέροχη ευωδιά.

Ο νάρκισσος στον αρχαίο Ελληνικό κόσμο ήταν σύμβολο του εγωισμού, της ματαιοδοξίας και της αλαζονείας. Στον Δυτικό κόσμο, ο νάρκισσος αποτελεί σύμβολο της ματαιοδοξίας. Αντίθετα στην Ανατολή συμβολίζει τον πλούτο και την καλή τύχη.

Τα πανέμορφα ματσικόριδα του Κάβο Γκρέκο. Ταπεινά αγριολούλουδα σ' αυτή τη γη που το φως ερωτοτροπεί με την απεραντοσύνη του σύμπαντος, κάθε ανατολή και λιόγευμα, να δοξολογούν με την ευωδιά τους τον έρωτα, την αγάπη και την ομορφιά της φύσης. Με τρόπο μοναδικό, σμίγοντας με σπάνια ευαισθησία και αγωνία, την νοσταλγία και την πίκρα, αλλά και με αισιοδοξία την πορεία αναζήτησης του Ανθρώπου.

Αφιέρωμα στην ομορφιά της ζωής, γίνεται η έμπνευση των αναζητήσεών μας, που μας παρωθεί να δούμε τη ζωή με αισιοδοξία, πέρα από τα καθημερινά που μας θλίβουν, που θολώνουν τα χρώματα των παιδικών μας ονείρων, μια μορφή πραγματική αλλά και σύμβολο αυτού που συνέχει τη ζωή, αυτού που ήμαστε και αυτού που θα γίνουμε.

Στις απόκρημνες σχισμάδες των βράχων να προβάλουν πανέμορφα και αυθάδικα, σέρνοντας μαζί τους αιώνες και περιφρονώντας το κρύο του Γενάρη. Σμίγοντας το φως με την απεραντοσύνη του σύμπαντος και τον βράχο με τον ουράνιο περίβλημα της γης. Σπονδοφόροι ελπίδας φέροντας, με την ομορφιά και την μυρωδιά τους, το αισιόδοξο μήνυμα της αναζήτησης της ψυχής μας, της παιδικής μας αθωότητας, της πίστης στα υψηλά ιδανικά, τη μέθη του έρωτα, ένα ευχαριστώ στον ήρωα, μια γλυκιά ανάμνηση σε μια γιαγιά, που μας έμαθε την αλήθεια νανουρίζοντάς μας με παραμύθια, την ικανοποίηση για ό,τι κάναμε, ό,τι δεν κάναμε και ό,τι προσμένουμε να κάνουμε... Γι' αυτά τελικά που αξίζει να αγωνιζόμαστε. Όλα αυτά ως πορεία προς το φως μέσα από το φως της αγάπης μας, πορεία προς την αλήθεια, που είναι η ίδια το φως. Μια αλήθεια πολύσημη... αγάπη, ψυχή, ευλάβεια, πίστη και υπέρβαση, ποίηση και ζωή, που μοιάζει να ολοκληρώνεται στον έρωτα ως συνομιλία ψυχών στην αιώνια αναζήτηση...

Χρόνια τώρα σεργιανίζουμε τα χρώματα της γης μας ψάχνοντας λημέρια άγνωστων θεών, που χάραξαν αχολογώντας στους βωμούς του ανθρώπου ανεξίτηλα τα πάθη του... μεσοστρατίς του Παραδείσου... παρεκκλίνοντας απ' την πορεία του σύμπαντος... λιμοκτονώντας από αγάπη, αψηλάφητοι από στοργή... Μετρώντας τις ανοικτές αθεράπευτες μας πληγές αντικρίζουμε λυτρωτικά τον άγγελο της ψυχής μας στην απίστευτη φυγή μας σε τούτο το κομμάτι γης... Δοξασία στο θεό και τον άνθρωπο... από τη γη ως την απεραντοσύνη, από την άσβεστη αθωότητα ως την αιωνιότητα...

Ένα ασύγκριτης ομορφιάς αγριολούλουδο να ελκύει στην αναζήτηση μιας καινούριας αρχής, στη διεκδίκηση του μερτικού μας στα χρόνια της ελπίδας που προσμένουμε. Ο βράχος του Κάβο Γκρέκο, ζωγραφιά θεϊκή, χώρος απείρου κάλους και ομορφιάς, να ορθώνεται στο κατώφλι της ψυχής μου, σαν του κορμιού μου τις αναδυόμενες επιθυμίες, παθιασμένο γλυκοφίλημα στην έσχατη πράξη του έρωτα. Πρόκληση και κάλεσμα να γευτούμε μέσα από το σημερινό χάος των θορύβων, τ' αρώματα της μέρας και τα χρώματα των εποχών, έχοντας ασπίδα την αγνότητα και την καθαρότητα της μάνας γης και το φως του πατέρα ήλιου, φευγαλέα μετουσίωση της αναζήτησης μου σε ύμνο στη ζωή, τον έρωτα, την αγάπη, το χρώμα και το φως.

Βασίλης Γιωργαλλάς
4/1/2014